

Zondag 6 oktober

'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig...' (2 Kor. 12:9)(NBV).

Posttraumatische groei (3).

Een van de klassieke verhalen in de Bijbel over tegenspoed is dat van Jozef. Aan het begin van zijn leven is hij de favoriete zoon, benijd door zijn broers, met dromen over zichzelf als een persoon voor wie iedereen buigt. Dan wordt hij ontvoerd door zijn broers en eindigt als een slaaf in het huis van Potifar. Hij verliest zijn huis, zijn cultuur, zijn veiligheid en zijn status als favoriete zoon. Wat heeft Jozef nog? Hij is in een vreemd bed, in een vreemd huis, in een vreemd land, zonder vrienden, zonder vooruitzichten en zonder enige verklaring. Maar hij heeft een gave - een die alle verschil maakt. 'De Heer was met Jozef' (Gen. 39:2). Wat gebeurt er als je alles verliest behalve God en dan ontdekt dat God genoeg is? Je ervaart zijn aanwezigheid op een manier zoals je nog nooit eerder hebt ervaren! Paulus schrijft: 'Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus? Tegenspoed, ellende of vervolging, honger of armoede, gevaar of het zwaard?... Maar wij zegevieren in dit alles glansrijk dankzij hem die ons heeft liefgehad' (Rom. 8:35-37). God was niet bezig de omstandigheden te bewerkstelligen die Jozef wilde. Hij was in de slechte omstandigheden bezig een Jozef te 'bewerkstelligen' die God wilde. Net zoals een diamant gevormd wordt uit gewone koolstof dat onder miljoenen kilo's druk is ontstaan - wordt het karakter van Christus in jou gevormd door ongunstige omstandigheden. Dus de vraag is: houd je stand of ga je onderuit? Toen Paulus dacht dat hij niet meer kon, zei God tegen hem dat zijn genade hem genoeg moest zijn (zie 2 Kor. 12:9). En weet je, zijn genade is voor jou ook genoeg.

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2013. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl*

Maandag 30 september

'... hij geeft u met de beproeving ook de uitweg...' (1 Kor. 10:13)(NBV).

Een uitweg.

De Bijbel zegt dat God je met de beproeving ook de uitweg geeft zodat je haar kunt doorstaan. Misschien bevind je je relationeel of financieel in een situatie die je niet hebt gewild. Dan kun je bij de pakken neer gaan zitten. Maar wanneer je dat niet doet, wanneer je aan de slag gaat, wanneer je het beste biedt wat je hebt - gebeurt er iets goeds binnenin je dat veel zwaarder weegt dan wat er ook buiten jou om gebeurt. Jezus ondervond weerstand toen hij tegen zijn volgelingen zei dat als zij geloof hadden, ze een berg commando konden geven en dat hij in de zee zou worden geworpen. Wanneer je bent gefocust op de berg, word je gedreven door je angst. Maar wanneer je focust op God, word je levend gemaakt door het geloof. Maar als die berg er niet was, had je nooit geweten dat jij geloof bezat, of in welke mate. Tegenspoed heeft iets waardoor je waarden en prioriteiten ten goede veranderen. Wanneer je in de tredmolen zit van geld, zekerheid of succes, en tegenspoed werpt je omver, dan ga je de dwaasheid inzien van het najagen van tijdelijke dingen. En als je verstandig bent, besluit je om niet terug te keren naar je oude manier van leven wanneer de dingen zich normaliseren. Maar wil je zover komen, dan moet je actie ondernemen voordat het normale leven weer een aanvang neemt. Je hebt maar een beperkte tijd om wijzigingen aan te brengen, anders zak je weer terug in je oude patronen. Terwijl de herinnering aan je tegenspoed nog vers is, moet je bidden en God vragen welke veranderingen hij jou wil laten maken in je houding, je relaties, je gewoontes en je levensstijl, en 'hij geeft je de uitweg.'

Dinsdag 1 oktober

'Zo moet jullie licht schijnen...' (Matt. 5:16)(NBV).

Wees hun leidend licht.

Elk kind, ook dat van jou, is geboren als een 'verloren' kind in een wereld van morele en geestelijke duisternis. Dus ouders, je meest dringende verantwoordelijkheid is om hun leidend licht te zijn. Paul Harvey vertelde een verhaal over een stevig drinkende vader die zijn puberzoon achterliet in een pick-up truck en een bar instapte voor een drankje. Twee uur later sjokte pa terug naar de truck en merkte dat zijn jongen er niet meer in zat. Later ontdekte hij zijn zoon in de bar in het gezelschap van een paar dronken jonge jongens die hem dronken had gevoerd. In het daaropvolgende gevecht met hen belandde vader bloedend op de vloer, zijn verwarde zoon knielde bij hem neer en smeekte hem: 'Wees alsjeblieft niet boos op me, pap. Ik deed alleen maar wat jij deed!' We volgen allemaal iemand, in de hoop dat hij de weg kent. De Bijbel zegt: 'Achazja, de zoon van Achab... deed wat slecht is in de ogen van de Heer, en volgde zo het voorbeeld van zijn vader en moeder...' (1 Kon. 22:52-53). Onze kinderen volgen ons advies misschien niet op, maar ze zullen ons voorbeeld volgen, of het nu goed is of slecht. We zijn geroepen om wegwijzers te zijn op hun kruispunten; wegenkaarten in hun verwarring. Paulus moedigde zijn geestelijke kinderen aan met de woorden: 'Volg mij na, zoals ik Christus navolg' (1 Kor. 11:1). Je hoeft geen diploma als opvoeder te hebben om thuis te kunnen schitteren. Christus' leer omarmen en dagelijks uitleven maakt van jou de beste ouder die je zijn kunt! 'Wie rechtvaardig is bewandelt de juiste weg, zijn kinderen zullen gelukkig zijn' (Spr. 20:7).

Woensdag 2 oktober

'Aan u is de genade geschonken niet alleen in Christus te geloven, maar ook omwillen van hem te lijden' (Fil. 1:29)(NBV).

Genade in het lijden.

Je hebt het soort geloof nodig dat niet alleen God gelooft voor goede dingen maar dat je ook steunt bij slechte dingen. De Bijbel zegt: 'Maar zelfs als u zou lijden omwille van de gerechtigheid, dan bent u toch gelukkig te prijzen. Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; erken Christus als Heer...' (1 Petr. 3:14-15). God heeft een vooruitziende blik, maar wij kunnen alleen maar terugkijken. Dus of het pad waartoe jij geroepen bent oneffen is of gladjes, je houding zou er een moeten zijn van 'aanbidding', een erkennen van Christus als Heer van je leven. Jozefs ontvoering leidde tot de redding van zijn familie. De leeuwenkuil bracht Daniël tot een hoge positie. Christus kwam de wereld in via een onverwachte zwangerschap en verlost diezelfde wereld door een onrechtvaardige moord. Geloof je wat de Bijbel leert - dat geen ramp uiteindelijk fataal is? Chrysostomus deed dat. Hij was de aartsbisschop van Constantinopel in 398-404. Hij verwierf aanhang door zijn welsprekende veroordelingen van corruptie in de kerk. Twee keer werd hij verbannen door de autoriteiten en hij vroeg: 'Wat kan ik vrezen? Zal het de dood zijn? Maar dan weet ik dat Christus mijn leven is, en dat ik zal winnen door de dood. Zal het ballingschap zijn? Maar de aarde is van de Heer en haar volheid is van de Heer. Zal het verlies van rijkdom zijn? Maar wij hebben niets in de wereld meegebracht en kunnen er ook niets van meenemen. Dus al de verschrikkingen van de wereld zijn verachtelijk in mijn ogen, en ik glimlach bij al zijn goede dingen. Armoede vrees ik niet, naar rijkdom zucht ik niet. Voor de dood zal ik niet terugdeinzen.' Dat is genade in het lijden!

Donderdag 3 oktober

'Mozes zei tegen de Heer...' (Ex. 33:12)(NBV).

Hoor jij van God?

In het boek Exodus komen we keer op keer deze twee uitspraken tegen: 'De Heer zei tegen Mozes' en 'Mozes zei tegen het volk.' We kunnen hier iets uit leren. Heb je werkelijk iets waardevols tegen iemand te zeggen zolang je niet van God hebt gehoord? Betekent dit dat God je hersens dan niet gebruikt? Nee, maar wanneer je gedachten en verlangens aan hem onderworpen zijn, zal hij in feite door je heen denken en spreken. Wat een voorrecht. Het probleem is dat we willen spreken zonder voorafgaand overleg met God en zonder dat we iets van hem gehoord hebben. De mensen die Mozes moest gaan leiden hadden vierhonderd jaar lang niets van God gehoord. Kun je je voorstellen hoe ze er geestelijk voor stonden na tien generaties zonder Gods Woord geleefd te hebben? Als je wilt weten hoe iemand vanuit zo'n mentaliteit handelt, hoef je alleen maar te kijken naar hun reacties, telkens als ze een probleem hadden in de woestijn. Ze wilden terug naar de veiligheid van Egypte! Dit is een van de gevaren waarmee je als leider geconfronteerd zal worden. Je moet houden van mensen en naar hen luisteren, maar je moet je alleen laten leiden door God. En als je God niet goed kent, zullen mensen je in moeilijke tijden mee terug willen nemen naar wat vertrouwd en comfortabel was. Wanneer mensen terug willen naar hun oude manier van doen, is het meestal omdat ze God niet goed genoeg kennen. De lakmoesproef van geestelijk leiderschap is te vinden in het vermogen om van God te horen, en vervolgens mensen te leren om God lief te hebben, om zijn wil te onderscheiden en daarnaar te gaan wandelen!

Vrijdag 4 oktober

'Maar wij zegeviëren in dit alles glansrijk dankzij hem die ons heeft liefgehad' (Rom. 8:37)(NBV).

Posttraumatische groei (1).

Net zoals er een aandoening is die bekend staat als 'posttraumatische stress,' bestaat er volgens onderzoekers ook 'posttraumatische groei.' Eén opvatting is dat tegenspoed kan leiden tot groei. Een andere is dat optimale groei niet kan worden bereikt zonder tegenspoed. Maar tegenspoed leidt niet automatisch tot groei. Een groot deel van het resultaat is afhankelijk van hoe je op tegenspoed reageert. Ernest Hemingway schreef: 'Vroeg of laat breekt de wereld iedereen, en degenen die zijn gebroken zijn het sterkst op de gebroken plekken.' Soms is dat waar. Maar soms schrijven mensen mooie dingen en geloven ze dat ze waar zijn - of hopen ze dat ze waar zijn - en helpen die toch niet. Hemingway zelf had een gebrokenheid die een eind maakte aan zijn leven omdat de pijn te groot was. Aan de andere keek Jozef terug op zijn leven waarin hij werd verraden door zijn familie, valselijk werd beschuldigd van verkrachting en onrecht gevangene werd gezet, en zei dat God dat ten goede had gekeerd (zie Gen. 50:20). De sleutel tot posttraumatische groei is dat je God in alle dingen ziet, dicht bij hem komt, hem vertrouwt wanneer je de situatie niet kunt begrijpen en weet dat hij alleen het beste met jou voor heeft. Als het gaat om het dienen van God zijn er twee kanten aan de medaille: succes en lijden. Het eerste willen we graag, het tweede proberen we te voorkomen. Maar ze zijn beide onderdeel van Gods plan. God riep Paulus in de bediening en zei: 'Ik zal hem tonen hoezeer hij moet lijden omwille van mijn naam' (Hand. 9:16). Maar moeilijke tijden deden Paulus niet twijfelen aan zijn geloof of aan de God die hij diende: 'Maar wij zegeviëren in dit alles glansrijk dankzij hem die ons heeft liefgehad.'

Zaterdag 5 oktober

'God heeft dat ten goede gekeerd...' (Gen. 50:20)(NBV).

Posttraumatische groei (2).

Een uitdaging het hoofd bieden onthult verborgen talenten in jou die anders latent zouden zijn gebleven. Net zoals je erachter komt wat er in een tube tandpasta zit wanneer je hem uitknijpt, laat tegenslag zien wat je waard bent. Soms zeggen we: 'Ik zou nooit aankunnen wat die en die doormaakt. Ik zou doodgaan.' Dan ga je er doorheen, en wat denk je? Je hart blijft kloppen. Je wereld gaat door. Je weet niet waartoe je in staat bent zolang je er niet mee te maken hebt. Wijze mensen hebben altijd het verband begrepen tussen lijden en groei. De Chinese wijsgeer Mencius zei: 'Wanneer de hemel op het punt staat een mens grote verantwoordelijkheid te verlenen, zal de hemel obstakels op het pad van zijn daden plaatsen, om zijn geest te scherpen, zijn natuur te harden en te verbeteren waar hij niet goed in is.' God had Abraham in het comfortabele Ur kunnen houden en Mozes in de luister van het hof van de farao. Hij had Daniël uit de leeuwenkuil kunnen houden, Nehemia de ballingschap kunnen besparen, Jonas uit de walvis kunnen houden, Johannes de Doper weg van Herodes en Ester vrij van bedreiging. Hij had Jeremia afwijzing kunnen besparen en Paulus een schipbreuk, maar hij deed het niet. Sterker nog, God gebruikte elk van deze beproevingen om hen dichter bij zichzelf te brengen - om doorzettingsvermogen, karakter en hoop te produceren. Er wordt wel gezegd: 'De school van de harde klappen produceert de grootste geleerden.' En raad eens wie de leraar is? Tegenspoed! Je ondergaat het of met God of zonder God. En zij die zonder God zijn kijken naar je. Wanneer ze zien dat je geloof jou steunt en dat God je erdoorheen helpt, zullen ze geïnteresseerd raken in wat je te zeggen hebt. Eerder niet!